



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 363

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 12 mai 2008

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 359 din 20 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 79 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	2-3	(2) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții	11-12
Decizia nr. 401 din 10 aprilie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România	4-5	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 402 din 10 aprilie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) și (2) și art. 19 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	5-7	485. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 83/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției	12-13
Decizia nr. 412 din 10 aprilie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale	7-8	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 424 din 10 aprilie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85, ale art. 89 și ale art. 90 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală	8-10	1.341. — Ordin al ministrului economiei și finanțelor privind aprobarea listelor de cheltuieli eligibile pentru proiectele finanțate în cadrul operațiunilor 2.2.3 „Dezvoltarea unor rețele de centre C-D, coordonate la nivel național și racordate la rețele europene și internaționale de profil (GRID, GEANT)”, 2.2.4 „Întărirea capacității administrative” și 2.3.2 „Dezvoltarea infrastructurii de C-D a întreprinderilor, cu crearea de noi locuri de muncă pentru C-D” ale Axei prioritare 2 „Competitivitate prin cercetare, dezvoltare tehnologică și inovare” din cadrul Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice” 2007—2013	14-16
Decizia nr. 433 din 15 aprilie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) și			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 359 din 20 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 79 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 79 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Dumitru-Lucian Sabou în Dosarul nr. 2.566/63/2006 (număr în format vechi 127/F/2006) al Tribunalului Dolj — Secția comercială.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, personal, și prin reprezentant avocat Viorel Gâlcă din cadrul Baroului Argeș, precum și avocat Ion Ghigeanu din cadrul Baroului București pentru Societatea Comercială Agromec — S.A. Dăbuleni, constatându-se lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care solicită admiterea acesteia, sens în care reiterează motivele de neconstituționalitate invocate în fața instanței de judecată. Autorul excepției depune concluzii scrise prin care solicită admiterea acesteia.

Având cuvântul, reprezentantul Societatea Comercială Agromec — S.A. Dăbuleni solicită, de asemenea, admiterea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, în esență, arată că art. 79 din Legea nr. 85/2006 încalcă principiul constituțional al neretroactivității legii, prin aceea că stabilește că administratorul sau lichidatorul poate cere anularea actelor frauduloase încheiate de debitor „în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii”. Mai consideră că încalcă și art. 78 din Constituție referitor la intrarea în vigoare a legii, întrucât dispune cu privire la acte juridice încheiate anterior apariției legii. Depune concluzii scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Consideră că textul de lege criticat nu este contrar art. 15 alin. (2) din Constituție și, de altfel, potrivit Codului civil, anularea unui act fraudulos poate fi cerută oricând, iar stabilirea caracterului fraudulos al acestuia este de competența judecătorului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.566/63/2006 (număr în format vechi 127/F/2006), **Tribunalul Dolj — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 79 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.** Excepția a fost ridicată de Dumitru-Lucian Sabou într-o cauză în care lichidatorul judiciar solicită anularea unor contracte de vânzare-cumpărare a unor imobile dobândite de acesta.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că „efectele juridice ale unui text de lege curg numai pentru viitor”, astfel că „Legea nr. 85/2006 nu poate avea efecte juridice decât din anul 2006 în continuare, iar nu și pentru anii anteriori promulgării”, întrucât „altfel ar însemna să existe un haos și o nesiguranță a actelor juridice încheiate legal”. Mai arată că în cazul său lichidatorul judiciar a solicitat nulitatea actelor de cumpărare a unor imobile, „pe motiv că art. 79 din Legea nr. 85/2006 are efecte retroactive pe ultimii 3 ani”.

Tribunalul Dolj — Secția comercială consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, întrucât art. 79 din Legea nr. 85/2006 nu contravine principiului neretroactivității legii, ci „sanționează reaua credință în exercitarea de către debitori a drepturilor lor prin acte juridice încheiate în dauna creditorilor”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 79 din Legea nr. 85/2006 sunt constituționale, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr. 849/2006.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părților prezente și ale reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 79 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 359 din 21 aprilie 2006, text de lege care are următorul cuprins: „Administratorul judiciar sau, după caz, lichidatorul poate introduce la judecătorul-sindic acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor, în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii.”

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege invocă art. 78 din Constituție, care dispune că „Legea se publică în Monitorul Oficial al României și intră în vigoare la 3 zile de la data publicării sau la o dată ulterioară prevăzută în textul ei”, precum și art. 1 din Codul civil și „art. 23 și art. 5 Titlul X din Legea nr. 247/2005” privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, și practica judiciară privind pronunțarea unor hotărâri care să țină loc de acte de vânzare-cumpărare autentice.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

În esență, autorul excepției este nemulțumit că, în temeiul art. 79 din legea criticată, lichidatorul judiciar poate promova acțiune în justiție pentru anularea actelor juridice frauduloase încheiate de debitor în ultimii 3 ani anteriori deschiderii procedurii, deși consideră că Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței nu poate produce efecte juridice decât după intrarea sa în vigoare.

Din analiza acestor susțineri, Curtea constată că soluția legislativă cuprinsă în prevederile art. 79 din Legea nr. 85/2006 era reglementată și de dispozițiile art. 44 (art. 39 în redactarea inițială) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, dispoziții care au făcut obiectul controlului de constituționalitate și sub aspectele criticate în prezentul dosar. Astfel, prin mai multe decizii, de exemplu prin Decizia nr. 849 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 18 ianuarie 2007, făcând trimitere la jurisprudența sa anterioară, Curtea, respingând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 79 din Legea nr. 85/2006, prin raportare și la art. 15 alin. (2) din Constituție, a reținut: prevederile art. 79 dispun cu privire la dreptul

administratorului sau lichidatorului judiciar de a promova acțiuni în anularea unor acte frauduloase încheiate de debitor în paguba creditorilor săi, în cei trei ani anteriori deschiderii procedurii falimentului, sancționând astfel actele juridice încheiate de debitor în dauna drepturilor creditorilor. Această soluție legislativă constituie o aplicare, în cadrul procedurii falimentului, a prevederilor art. 975 din Codul civil privind acțiunea pauliană, prin care se stabilește dreptul creditorilor de a ataca actele frauduloase încheiate de debitori în dauna lor. Spre deosebire de titularii acțiunii pauliene (art. 975 din Codul civil), și anume creditorii, titularii acțiunii în anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna creditorilor săi pot fi administratorul sau lichidatorul desemnat în cauză. Totodată, Curtea a mai reținut că, în acest fel, este sancționată tocmai reaua-credință în exercitarea de către debitori a drepturilor lor, prin acte juridice încheiate în dauna creditorilor. Dacă scopul părților contractante sau cel puțin al debitorului la încheierea actului juridic respectiv l-a constituit fraudarea creditorilor, atunci actul are o cauză ilicită, iar, potrivit art. 966 din Codul civil, acesta nu poate avea nici un efect.

Întrucât nu există elemente noi, de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În legătură cu invocarea încălcării prin textul de lege criticat a prevederilor art. 1 din Codul civil, ale „art. 23 și art. 5 Titlul X din Legea nr. 247/2005” privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, și a practicii judiciare privind pronunțarea unor hotărâri care să țină loc de acte de vânzare-cumpărare autentice, Curtea constată că acestea nu pot fi reținute. Aceasta deoarece, în temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea lui doar cu dispozițiile sau principiile Constituției, iar nu și cu alte acte normative.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 79 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Dumitru-Lucian Sabou în Dosarul nr. 2.566/63/2006 (număr în format vechi 127/F/2006) al Tribunalului Dolj — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 401

din 10 aprilie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2

din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, preluate în art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Li Youying în Dosarul nr. 21.318/3/2007 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă personal autoarea excepției, însoțită de domnul Ioan Budura, interpret autorizat de limba chineză. Se constată lipsa părții Oficiul Român pentru Imigrări, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.645D/2007, având ca obiect aceeași excepție, ridicată de Chen Mei în Dosarul nr. 7.547/302/2007 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

La apelul nominal răspunde personal autorul excepției, care este însoțit de domnul Ioan Budura, interpret autorizat de limba chineză. Se constată lipsa părții Oficiul Român pentru Imigrări, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că ambele dosare se află la al doilea termen de judecată, iar partea Oficiul Român pentru Imigrări a depus note scrise prin care a solicitat respingerea excepției ca neîntemeiată.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Autorii excepției și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 1.645D/2007 la Dosarul nr. 1.532D/2007, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorilor excepției. Aceștia solicită admiterea excepției așa cum au formulat-o în fața instanței de judecată. Arată că întoarcerea lor în China ar avea drept consecință, în cazul primei autoare, destrămarea familiei sale, iar în cazul celei de-a doua, supunerea sa la tratamente inumane și degradante.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Precizează că Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 a fost abrogată expres prin Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, dar că soluția legislativă conținută de textul criticat a fost preluată, ca principiu, de noua reglementare la art. 26. Arată că instanța de contencios constituțional are deja o bogată jurisprudență în materie, care nu se impune a fi modificată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 9 august 2007 și 6 noiembrie 2007, pronunțate în dosarele nr. 21.318/3/2007 și nr. 7.547/302/2007, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și Judecătoria Sectorului 5 București au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, respectiv ale art. 26 alin. (1) și (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România.** Excepția a fost ridicată de Li Youying și, respectiv, Chen Mei în cauze civile în materia acordării statutului de refugiat sau a protecției subsidiare.

În **motivările excepției de neconstituționalitate**, având un conținut similar, se susține că textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Constituție și art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Autorul excepției arată că prevederile criticate permit, pe de o parte, interpretări eronate cu privire la natura și conținutul pedepselor inumane ori degradante, iar, pe de altă parte, limitarea arbitrară a condițiilor de acordare a protecției umanitare condiționate numai la situațiile în care riscul de tortură, pedepse sau tratamente inumane ori degradante ar surveni dintr-o temere bine întemeiată de persecuție pentru unul dintre cele 5 motive ale definiției Convenției de la Geneva: rasa, religia, naționalitatea, opiniile politice, apartenența la un anumit grup social. Precizează că sancțiunile prevăzute de legea pentru planificare familială din China „au un evident caracter de pedepse și tratamente inumane și degradante, întrucât pun victimele în pericol de natură să aducă atingere integrității corporale ori libertății lor, iar anumite situații pot leza chiar dreptul la viață”.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și Judecătoria Sectorului 5 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece argumentele invocate nu relevă un real conflict între textul de lege criticat și dispozițiile constituționale și convenționale invocate. Arată că instanța investită cu soluționarea litigiului urmează să stabilească dacă valoarea protejată poate fi considerată, în circumstanțele concrete ale speței, motiv de acordare a protecției umanitare condiționate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul precizează că, în prezent, obiect al excepției îl constituie art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România. Consideră că excepția este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat instituie tocmai o măsură de protecție suplimentară a străinilor care, neîndeplinind condițiile pentru acordarea statutului de refugiat, solicită protecție subsidiară. Invocă și jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului precizează că Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 a fost abrogată prin Legea nr. 122/2006 privind

azilul în România, iar soluția legislativă conținută în textul criticat a fost preluată, de principiu, de art. 26 din legea amintită. Consideră că stabilirea, prin dispozițiile de lege criticate, a condițiilor în care se poate acorda protecția subsidiară este în deplină concordanță cu prevederile constituționale prin care se consfințește dreptul la viață, integritate fizică și psihică. Apreciază că determinarea circumstanțelor specifice fiecărei situații în parte, aplicarea și interpretarea textului de lege criticat sunt aspecte care excedează controlului de constituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorilor excepției și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Deși Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.136 din 1 decembrie 2004 (devenit, ca urmare a renumerotării și republicării, art. 5 pct. 2), în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 18 mai 2006. Aceasta, deoarece prevederile Ordonanței Guvernului nr. 102/2000 au fost abrogate prin efectul dispozițiilor art. 152 alin. (2) din Legea nr. 122/2006, dar prevederile art. 5 pct. 2 din Ordonanță au fost

preluate, în esență, de textele amintite din Legea nr. 122/2006, care instituie o formă de protecție a străinilor și apatrizilor, denumită protecție subsidiară, și care au următorul conținut:

— Art. 26 alin. (1) și (2) pct. 2 - „*Protecția subsidiară:*

„(1) *Protecția subsidiară se poate acorda cetățeanului străin sau apatridului care nu îndeplinește condițiile pentru recunoașterea statutului de refugiat și cu privire la care există motive temeinice să se creadă că, în cazul returnării în țara de origine, respectiv în țara în care își avea reședința obișnuită, va fi expus unui risc serios, în sensul prevederilor alin. (2), și care nu poate sau, datorită acestui risc, nu dorește protecția acelei țări.*

(2) *Prin risc serios, în sensul alin. (1), se înțelege: [...]*

2. *tortură, tratamente sau pedepse inumane ori degradante;*”.

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Constituție și celor ale art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ambele referitoare la interzicerea torturii, a pedepselor și a tratamentelor inumane ori degradante.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că a mai exercitat controlul de constituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006, prin prisma aceluiași critici de neconstituționalitate ca și cele formulate în prezenta cauză și prin raportare la aceleași texte constituționale și convenționale. Astfel, prin mai multe decizii, printre cele mai recente fiind Decizia nr. 978 din 6 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 804 din 26 noiembrie 2007, sau Decizia nr. 4 din 15 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 6 februarie 2008, Curtea a respins excepția ca neîntemeiată, pentru considerentele acolo reținute. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, soluțiile pronunțate cu acele prilejuri și motivele pe care acestea s-au întemeiat își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Li Youying și Chen Mei în Dosarul nr. 21.318/3/2007 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și, respectiv, în Dosarul nr. 7.547/302/2007 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 aprilie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 402

din 10 aprilie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) și (2) și art. 19 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Ioan Vida	— președinte	Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător	Tudorel Toader	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător	Augustin Zegrean	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător	Ion Tiucă	— procuror
Petre Ninosu	— judecător	Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent
Ion Predescu	— judecător		

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor „art. 19 alin. (1), raportat la art. 11 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004”, excepție ridicată de Societatea Comercială „Demopan” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 3.727/121/2006 al Tribunalului Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, precizând că nu se poate susține existența unei inegalități în ceea ce privește durata unor termene, câtă vreme raportarea se face la termene cuprinse în acte normative diferite și care reglementează situații diferite.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.727/121/2006, **Tribunalul Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 19 alin. (1), raportat la art. 11 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004”**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Demopan” — S.A. din Galați într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni prin care solicită obligarea Direcției Finanțelor Publice Galați și Direcției Regionale Vamale Galați la plata unor daune interese.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile art. 11 alin. (1) și (2) „reduc substanțial termenul în care o persoană vătămată în drepturile sale poate să ceară repararea prejudiciilor cauzate printr-un act administrativ”. Se arată că termenele de 6 luni și 1 an fixate de prevederile de lege amintite sunt discriminatorii, întrucât derogarea de la termenul general de 3 ani prevăzut de Decretul nr. 167/1958 pune persoana juridică pe poziții de inegalitate în raport cu statul, al cărui drept la acțiune se prescrie, potrivit Codului de procedură fiscală, într-un termen mult mai lung.

Tribunalul Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, precizează că procedura litigiilor de contencios administrativ se caracterizează prin celeritate, motiv pentru care termenele speciale instituite prin art. 11 și art. 19 din Legea nr. 554/2004 nu sunt de natură să înfrângă liberul acces la justiție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat cu privire la particularitatea și întinderea termenelor prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, constatând că „stabilirea unor condiționări pentru introducerea acțiunilor în justiție nu constituie o încălcare a dreptului de acces liber la justiție și la un proces echitabil”.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile art. 11 alin. (1) și art. 19 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt constituționale, întrucât nu contravin principiului constituțional al accesului liber la justiție și nici dreptului la apărare, dreptului la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Legea nr. 554/2004, consideră că este inadmisibilă, având în vedere că, ulterior invocării acesteia, textul de lege a fost modificat, fără să conserve soluția legislativă inițială.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 11 alin. (1) și (2) și art. 19 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004. Ulterior sesizării Curții Constituționale, dispozițiile art. 11 alin. (1) și (2) au fost modificate prin art. I pct. 16 din Legea nr. 262/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007. În prezent, textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 11 alin. (1) și (2): „(1) *Cererile prin care se solicită anularea unui act administrativ individual, a unui contract administrativ, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate se pot introduce în termen de 6 luni de la:*

a) *data comunicării răspunsului la plângerea prealabilă;*

b) *data comunicării refuzului nejustificat de soluționare a cererii;*

c) *data expirării termenului de soluționare a plângerii prealabile, respectiv data expirării termenului legal de soluționare a cererii;*

d) *data expirării termenului prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. h), calculat de la comunicarea actului administrativ emis în soluționarea favorabilă a cererii sau, după caz, a plângerii prealabile;*

e) *data încheierii procesului-verbal de finalizare a procedurii concilierii, în cazul contractelor administrative.*

(2) *Pentru motive temeinice, în cazul actului administrativ individual, cererea poate fi introdusă și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de un an de la data comunicării actului, data luării la cunoștință, data introducerii cererii sau data încheierii procesului-verbal de conciliere, după caz.”*

— Art. 19 alin. (1): „(1) *Când persoana vătămată a cerut anularea actului administrativ, fără a cere în același timp și despăgubiri, termenul de prescripție pentru cererea de despăgubire curge de la data la care acesta a cunoscut sau trebuia să cunoască întinderea pagubei.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor art. 21 din Constituție, privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra unei excepții având un obiect identic și o motivare argumentată în mod similar, prin Decizia nr. 568 din 7 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 9 august 2007, respingând-o ca neîntemeiată, pentru motivele acolo reținute. Considerentele ce au stat la baza deciziei amintite își mențin valabilitatea și în cauza de față, cu precizarea că, urmare a modificării prin Legea nr. 262/2007, survenite ulterior sesizării Curții Constituționale, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Legea nr. 554/2004 nu mai îndeplinește una dintre condițiile de admisibilitate, respectiv cea prevăzută la art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, prevederea de lege menționată nemaifiind în vigoare în forma criticată de autorul excepției.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1) și art. 19 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Demopan” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 3.727/121/2006 al Tribunalului Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ.

II. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de același autor, în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 aprilie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 412
din 10 aprilie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 241/2005
pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, excepție ridicată de Letiția Marina Alice Roncea în Dosarul nr. 4.136/100/2005 al Tribunalului Maramureș — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 decembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 4.136/100/2005, **Tribunalul Maramureș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Letiția Marina Alice Roncea în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că dispozițiile criticate sunt neconstituționale,

întrucât instituie un tratament juridic diferit pentru persoane care au comis aceeași faptă penală, în funcție de valoarea prejudiciului.

Tribunalul Maramureș — Secția penală și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece criteriile de diferențiere a răspunderii penale a persoanelor care săvârșesc infracțiunea de evaziune fiscală sunt aleatorii și restrictive, iar, pe de altă parte, instituie un factor de presiune asupra inculpaților care sunt îndemnați să repare prejudiciul și să-și recunoască în acest mod vinovăția, contrar principiului prezumției de nevinovăție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât referirea la „primul termen de judecată” creează premisele unei discriminări între infractorii care au săvârșit infracțiuni de evaziune fiscală sub imperiul legii vechi, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 241/2005, și au avut un prim termen de judecată și cei care au fost trimiși în judecată după intrarea în vigoare a acestei legi, deși au săvârșit infracțiunea de evaziune fiscală sub imperiul legii vechi.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât creează premisele unei discriminări între infractorii care au săvârșit infracțiuni de evaziune fiscală sub imperiul vechii legi, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 241/2005, și au avut un termen de înfățișare și cei care au fost trimiși în judecată după intrarea în vigoare a legii noi, deși au săvârșit infracțiunea de evaziune fiscală în temeiul legii vechi. De asemenea, dispozițiile de lege criticate instituie o discriminare între persoanele prevăzute de ipoteza normei, pe criteriul averii, fără a exista o motivare obiectivă și rezonabilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 27 iulie 2005, cu următorul conținut:

— Art. 10. — „(1) În cazul săvârșirii unei infracțiuni de evaziune fiscală prevăzute de prezenta lege, dacă în cursul urmăririi penale sau al judecării, până la primul termen de judecată, învinuitul ori inculpatul acoperă integral prejudiciul cauzat, limitele pedepsei prevăzute de lege pentru fapta săvârșită se reduc la jumătate. Dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până la 100.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se poate aplica pedeapsa cu amendă. Dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până la 50.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se aplică o sancțiune administrativă, care se înregistrează în cazierul judiciar.

(2) Dispozițiile prevăzute la alin. (1) nu se aplică dacă făptuitorul a mai săvârșit o infracțiune prevăzută de prezenta

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, excepție ridicată de Letiția Marina Alice Roncea în Dosarul nr. 4.136/100/2005 al Tribunalului Maramureș — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 aprilie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 424
din 10 aprilie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85, ale art. 89 și ale art. 90 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală

Ioan Vida	— președinte	Tudorel Toader	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător	Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător	Augustin Zegrean	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător	Marinela Mincă	— procuror
Petre Ninosu	— judecător	Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent
Ion Predescu	— judecător		

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85, 89 și 90 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, excepție ridicată de Eugen Livezeanu în Dosarul nr. 291/54/2008 al Curții de Apel Craiova — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererii depuse de apărătorul autorului excepției de neconstituționalitate prin care solicită acordarea unui termen de judecată, fiind în imposibilitate de prezentare din motive medicale. Anexează în acest sens o copie a adeverinței medicale.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii de amânare, datorită termenelor scurte din cadrul procedurii de executare a mandatului european de arestare. De asemenea, arată că nu există împrumutarea avocațială la dosar.

Curtea, deliberând, în temeiul dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 47/1992, coroborate cu cele ale art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă, respinge cererea de amânare a cauzei.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 291/54/2008, **Curtea de Apel Craiova — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 85, 89 și 90 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Eugen Livezeanu în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect executarea unui mandat european de arestare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, întrucât nu definesc exact conținutul infracțiunilor la care se referă, nu se încadrează în cazurile în care, potrivit Constituției, arestarea este admisibilă și nu asigură exercitarea dreptului la un proces echitabil și a dreptului la apărare.

Curtea de Apel Craiova — Secția penală și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile de lege criticate nu contravin normelor constituționale invocate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, întrucât persoana solicitată are la îndemână o serie de garanții procesuale de natură să asigure respectarea dreptului la un proces echitabil și a dreptului la apărare: posibilitatea invocării unor motive obligatorii de refuz al executării; audierea persoanei arestate; posibilitatea de a formula recurs împotriva hotărârii cu privire la executarea mandatului de arestare etc. Judecătorul român hotărăște asupra arestării persoanei solicitate, în temeiul legii, numai după ce a verificat, în prealabil, dacă au fost respectate condițiile necesare referitoare la emiterea mandatului, dar nu se pronunță cu privire la temeinicia urmăririi sau condamnării dispuse de autoritatea străină ori asupra oportunității arestării.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 85, 89 și 90 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 din 1 iulie 2004, modificate prin Legea nr. 224/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534 din 21 iunie 2006.

Dispozițiile criticate au în prezent următorul cuprins:

— Art. 85: Fapte care dau loc la predare

„ (1) *În cazul în care mandatul european de arestare a fost emis pentru una dintre faptele enumerate mai jos, indiferent de denumirea infracțiunii în statul membru emitent, și care este sancționată în statul membru emitent cu închisoarea sau cu o măsură de siguranță privativă de libertate pe o perioadă de minimum 3 ani, predarea se va acorda chiar dacă nu este îndeplinită condiția dublei incriminări:*

1. *participare la un grup criminal organizat;*
2. *terorism;*
3. *trafic de persoane;*
4. *exploatare sexuală a copiilor și pornografie infantilă;*
5. *trafic ilicit de droguri și substanțe psihotrope;*
6. *trafic ilicit de arme, muniții și substanțe explozive;*
7. *corupție;*
8. *fraudă, incluzând cea împotriva intereselor financiare ale comunităților europene, în înțelesul Convenției din 26 iulie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene;*
9. *spălare a produselor infracțiunii;*
10. *contrafacere de monedă, inclusiv a monedei euro;*
11. *fapte legate de criminalitatea informatică;*
12. *fapte privind mediul înconjurător, inclusiv traficul cu specii de animale și vegetale pe cale de dispariție;*
13. *facilitarea intrării și șederii ilegale;*
14. *omor și vătămare corporală gravă;*
15. *trafic ilicit de organe și țesuturi umane;*
16. *lipsire de libertate în mod ilegal, răpire și luare de ostatici;*
17. *rasism și xenofobie;*
18. *furt organizat sau armat;*
19. *trafic ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă;*
20. *înșelăciune;*
21. *deturnare de fonduri;*
22. *contrafacere și piraterie de bunuri;*
23. *falsificare de acte oficiale și uz de acte oficiale falsificate;*
24. *falsificare de mijloace de plată;*
25. *trafic ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere;*
26. *trafic ilicit de materiale nucleare sau radioactive;*
27. *trafic de vehicule furate;*
28. *viol;*
29. *incendiere cu intenție;*
30. *crime aflate în jurisdicția Curții Penale Internaționale;*
31. *sechestrare ilegală de nave și aeronave;*
32. *sabotaj.*

(2) *Pentru alte fapte decât cele prevăzute la alin. (1), predarea poate fi subordonată condiției ca faptele care motivează emiterea mandatului european să constituie infracțiune potrivit legii române, independent de elementele constitutive sau de încadrarea juridică a acesteia.”;*

— Art. 89: Arestarea persoanei solicitate

„(1) În termen de cel mult 24 de ore de la reținere, persoana solicitată este prezentată instanței competente.

(2) Instanța informează persoana solicitată asupra existenței unui mandat european de arestare împotriva sa, asupra conținutului acestuia, asupra posibilității de a consimți la predarea către statul membru emitent, precum și cu privire la drepturile sale procesuale.

(3) Instanța dispune arestarea persoanei solicitate prin încheiere motivată.

(4) Persoana arestată este depusă în arest.

(5) Instanța comunică autorității judiciare emitente arestarea persoanei solicitate.”;

— Art. 90: Audierea persoanei arestate

„(1) Instanța procedează la audierea persoanei solicitate în termen de cel mult 48 de ore de la arestarea acesteia.

(2) Persoana arestată va fi întrebată, mai întâi, asupra consimțământului la predare.

(3) Instanța se asigură că persoana arestată a consimțit voluntar la predare și în deplină cunoștință de cauză, cunoscând consecințele juridice ale consimțământului, în special caracterul irevocabil al acestuia. În același fel procedează și în cazul renunțării la efectele regulii specialității.

(4) Dacă persoana arestată consimte la predare, se întocmește un proces-verbal care se semnează de persoana solicitată, membrii completului de judecată, reprezentantul Ministerului Public și de grefier. În același proces-verbal se consemnează, dacă este cazul, și renunțarea la drepturile conferite de regula specialității.

(5) Dacă persoana arestată nu consimte la predare, instanța procedează la audierea acesteia.

(6) Opoziția persoanei solicitate la predare se poate baza numai pe existența unei erori cu privire la identitatea acesteia sau a unui motiv de refuz al executării mandatului european de arestare.

(7) Instanța poate fixa, cu respectarea termenelor maxime prevăzute la art. 95, un termen pentru administrarea probelor propuse de persoana arestată sau de procuror ori pentru transmiterea unor informații suplimentare de către autoritatea judiciară emitentă, cu privire la cauzele de refuz sau de condiționare a predării.

(8) Procurorul pune concluzii în toate cazurile.

(9) În cursul procedurii, instanța, ascultând și concluziile procurorului, dispune, la fiecare 30 de zile, prin încheiere, asupra menținerii măsurii arestării sau punerii în libertate a persoanei solicitate, în acest din urmă caz luând toate măsurile necesare pentru a evita fuga persoanei solicitate, inclusiv a măsurilor preventive prevăzute de lege.

(10) În scopul luării unei decizii potrivit alineatului precedent, instanța ține seama de toate împrejurările cauzei și de necesitatea asigurării executării mandatului european de arestare.”

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85, ale art. 89 și ale art. 90 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, excepție ridicată de Eugen Livezeanu în Dosarul nr. 291/54/2008 al Curții de Apel Craiova — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 aprilie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 23 privind libertatea individuală și ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 89 din Legea nr. 302/2004 prin Decizia nr. 400/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 4 mai 2007, statuând că, în esență, dispozițiile de lege criticate vizează punerea în executare a mandatului european de arestare, care, conform art. 4 și 7 din Legea nr. 302/2004, se duce la îndeplinire potrivit dreptului procesual intern român, cu condiția respectării preeminenței dreptului internațional, interesând cu precădere cooperarea judiciară internațională în materie penală. Așa fiind, nu poate fi pus semnul egalității între privarea de libertate dispusă ca urmare a emiterii unui mandat european de arestare și cea dispusă ca urmare a emiterii unui mandat de arestare preventivă emis de judecătorul român în condițiile Codului de procedură penală.

De asemenea, nu poate fi primită nici critica potrivit căreia art. 89 din Legea nr. 302/2004 contravine principiului egalității în drepturi, liberului acces la justiție, care implică și dreptul la un proces echitabil, precum și dreptului referitor la libertatea individuală, deoarece textul se aplică fără niciun fel de discriminări tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei legale. Totodată, măsura arestării provizorii dispusă în vederea predării către un stat membru al Uniunii Europene constituie o măsură privativă de libertate temporară, dispusă în acord cu art. 23 alin. (2) din Constituția României, care satisface pe deplin exigențele constituționale prevăzute de art. 21, partea având la îndemână toate garanțiile procesuale specifice unui proces echitabil, sens în care enumerăm cu titlu peremptoriu posibilitatea invocării unor motive obligatorii de refuz al executării, ascultarea persoanei arestate, existența posibilității de a formula recurs împotriva hotărârii referitoare la arestare etc.

Cu privire la dispozițiile art. 90 din Legea nr. 302/2004, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 583/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 25 iunie 2007, statuând că textul nu conține nicio dispoziție care să contravină dreptului la apărare sau libertății individuale. De altfel, art. 91 alin. (2) din legea criticată consacră în mod expres dreptul persoanei arestate de a fi asistată de un apărător ales sau numit din oficiu.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Referitor la dispozițiile art. 85 din Legea nr. 302/2004, Curtea constată că, în esență, critica de neconstituționalitate a acestora se referă la aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea legii de către instanța de judecată, ceea ce nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 433

din 15 aprilie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) și (2) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) și (2) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Florin Lițoiu în Dosarul nr. 18.076/300/2006 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă, pentru părțile Daniela Benzal și Andrei Lucian Benzal, doamna Amelia Cristina Tudor, avocat membru al Baroului București, în calitate de apărător ales, cu delegație la dosar. De asemenea, doamna Daniela Benzal răspunde și personal. Se constată lipsa autoului excepției și a părții Primăria Sectorului 2 București, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul părților. Apărătorul ales solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată. Arată că nu se pune problema nesocotirii textelor constituționale care garantează dreptul de proprietate, de vreme ce autorul excepției nu are un asemenea drept legal. Consideră că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată cu unicul scop de a tergiversa soluționarea cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 18.076/300/2006, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) și (2) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Florin Lițoiu într-o cauză civilă având ca obiect obligarea acestuia la desființarea unor lucrări executate fără autorizație de construcție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că măsura desființării unei construcții edificate pe terenul proprietate privată a constructorului, în condițiile existenței unui certificat de urbanism, aduce atingere dreptului de proprietate privată.

Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că dreptul de proprietate nu este un drept absolut, iar ocrotirea acestuia se face în condițiile stabilite de lege, astfel că se pot institui limitări, care să păstreze un echilibru între interesul general și cel privat.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional. Precizează că sancțiunea desființării construcțiilor realizate fără respectarea condițiilor prevăzute de lege nu contravine normelor constituționale care garantează dreptul de proprietate privată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 32 alin. (1) și (2) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 933 din 13 octombrie 2004, care au următorul cuprins:

— Art. 32 alin. (1) lit. b): „(1) În cazul în care persoanele sancționate contravențional au oprit executarea lucrărilor, dar nu s-au conformat în termen celor dispuse prin procesul-verbal de constatare a contravenției, potrivit prevederilor art. 28 alin. (1), organul care a aplicat sancțiunea va sesiza instanțele judecătorești pentru a dispune, după caz:

a) încadrarea lucrărilor în prevederile autorizației;

b) desființarea construcțiilor realizate nelegal.

(2) În cazul admiterii cererii, instanța va stabili termenele limită de executare a măsurilor prevăzute la alin. (1).”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat este contrar prevederilor art. 44 din Constituție privind garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege ce formează obiectul acesteia a mai fost supus controlului de constituționalitate, sub aspectul aceluiași critici ca și cele formulate în cauza de față și prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală. Spre exemplificare, enunțăm deciziile nr. 820 din 2 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 13 noiembrie 2007, și nr. 881 din 16 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 750 din 5 noiembrie 2007, prin care Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a art. 32 alin. (1) și (2) din Legea nr. 50/1991.

Întrucât nu au intervenit elemente de noutate care să justifice modificarea acestei jurisprudențe, soluțiile pronunțate în deciziile amintite și considerentele pe care acestea s-au bazat își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) și (2) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Florin Lițoiu în Dosarul nr. 18.076/300/2006 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 aprilie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 83/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 83/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 11 februarie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolului 8, alineatul (1) va avea următorul cuprins:**

„Art. 8. — (1) În activitatea de conducere a ministerului ministrul justiției este ajutat de 4 secretari de stat, numiți, potrivit legii, prin decizie a primului-ministru. Funcția de ministru și funcția de secretar de stat sunt funcții de demnitate publică, potrivit legii.”

2. **La articolului 9, alineatul (1) va avea următorul cuprins:**

„Art. 9. — (1) Ministerul Justiției are un secretar general și

un secretar general adjunct, înalți funcționari publici, numiți în condițiile legii.”

3. **Articolele 11² și 15¹ se abrogă.**

4. **Anexa nr. 1 „Structura organizatorică a Ministerului Justiției” se modifică și se înlocuiește cu anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.**

Art. II. — Hotărârea Guvernului nr. 83/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 11 februarie 2005, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul justiției,

Katalin-Barbara Kibedi,
secretar de stat

Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,
Paul Păcuraru

Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 7 mai 2008.
Nr. 485.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

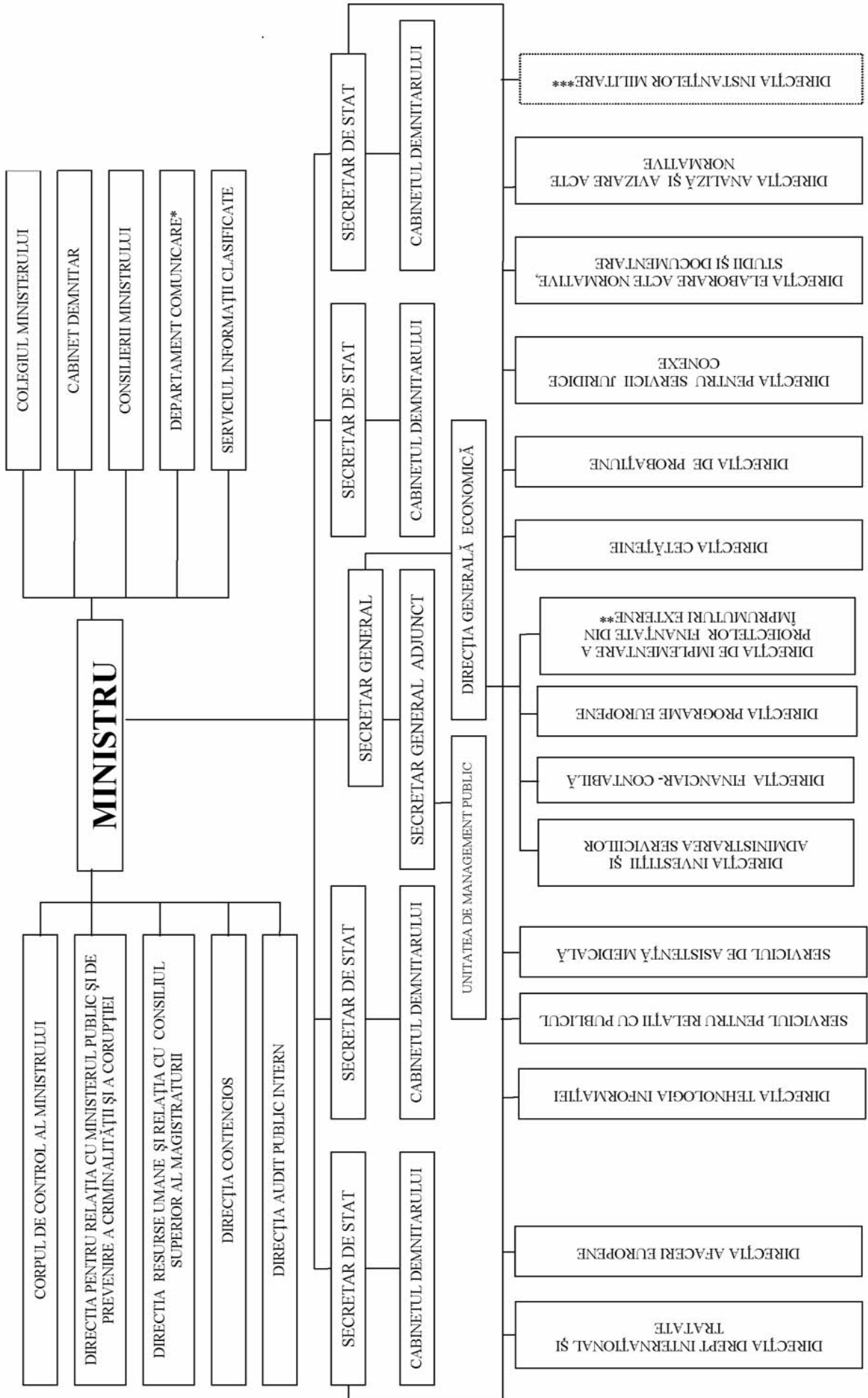
ANEXĂ

(Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 83/2005)

Numărul maxim de posturi:

471 (exclusiv demnitarilor și posturile aferente cabinetului ministrului)

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Ministerului Justiției**



*) Se întințtează la nivel de serviciu.

**) Numărul de posturi nu este cuprins în numărul maxim de posturi aprobat.

**) Structură afiliată în coordonarea profesională a Ministerului Justiției și finanțată de la bugetul Ministerului Apărării.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR

ORDIN

privind aprobarea listelor de cheltuieli eligibile pentru proiectele finanțate în cadrul operațiunilor 2.2.3 „Dezvoltarea unor rețele de centre C-D, coordonate la nivel național și racordate la rețele europene și internaționale de profil (GRID, GEANT)”, 2.2.4 „Întărirea capacității administrative” și 2.3.2 „Dezvoltarea infrastructurii de C-D a întreprinderilor, cu crearea de noi locuri de muncă pentru C-D” ale Axei prioritare 2 „Competitivitate prin cercetare, dezvoltare tehnologică și inovare” din cadrul Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice” 2007—2013

În temeiul art. 11 alin.(4) din Hotărârea Guvernului nr. 386/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 759/2007 privind regulile de eligibilitate a cheltuielilor efectuate în cadrul operațiunilor finanțate prin programele operaționale,

ministrul economiei și finanțelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă listele de cheltuieli eligibile pentru proiectele finanțate în cadrul operațiunilor 2.2.3 „Dezvoltarea unor rețele de centre C-D, coordonate la nivel național și racordate la rețele europene și internaționale de profil (GRID, GEANT)”, 2.2.4 „Întărirea capacității administrative” și 2.3.2 „Dezvoltarea infrastructurii de C-D a întreprinderilor, cu crearea de noi locuri de muncă pentru C-D” ale Axei prioritare 2 „Competitivitate prin cercetare, dezvoltare tehnologică și inovare” a Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice” 2007—2013 (POS—CCE), prevăzute în anexele nr. 1—3, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Cheltuielile eligibile pentru operațiunile menționate la art. 1 vor respecta prevederile prezentului ordin, ale Hotărârii Guvernului nr. 759/2007 privind regulile de eligibilitate a cheltuielilor efectuate în cadrul operațiunilor finanțate prin programele operaționale, precum și ale schemelor de ajutor de stat aprobate pentru operațiunile Axei prioritare 2 „Competitivitate prin cercetare, dezvoltare tehnologică și inovare”, scheme care se vor publica pe pagina de internet www.mct.ro

Art. 3. — (1) Cheltuielile efectuate de beneficiar în cadrul operațiunilor 2.2.3 „Dezvoltarea unor rețele de centre C-D, coordonate la nivel național și racordate la rețele europene și internaționale de profil (GRID, GEANT)” și 2.2.4 „Întărirea capacității administrative” sunt considerate eligibile de la data intrării în vigoare a Contractului de finanțare semnat între beneficiar și Organismul intermediar pentru cercetare, în numele și pentru Autoritatea de management a POS—CCE.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), următoarele cheltuieli aferente operațiunii 2.2.3 „Dezvoltarea unor rețele de centre C-D, coordonate la nivel național și racordate la rețele europene și internaționale de profil (GRID, GEANT)” sunt eligibile de la data de 1 ianuarie 2007, dacă se încadrează în prevederile art. 9 din Hotărârea Guvernului nr. 759/2007:

- a) cheltuieli pentru elaborarea proiectului tehnic;
- b) cheltuieli pentru avize, acorduri, autorizații.

(3) Procedurile de achiziție derulate pentru efectuarea cheltuielilor menționate la alin. (2) lit. a) se derulează în conformitate cu prevederile legale în vigoare privind achizițiile publice.

(4) Cheltuielile efectuate de beneficiar în cadrul operațiunii 2.3.2 „Dezvoltarea infrastructurii de C-D a întreprinderilor, cu

crearea de noi locuri de muncă pentru C-D” sunt considerate eligibile de la data confirmării scrise din partea Organismului intermediar pentru cercetare că proiectul îndeplinește condițiile de eligibilitate prevăzute în schema de ajutor regional „Finanțarea proiectelor de investiții inițiale în cercetare-dezvoltare și inovare” aferentă operațiunii. Procedurile de achiziție derulate pentru efectuarea cheltuielilor în perioada cuprinsă între data confirmării scrise că proiectul îndeplinește condițiile de eligibilitate și data intrării în vigoare a contractului de finanțare semnat între beneficiar și Organismul intermediar pentru cercetare, în numele și pentru Autoritatea de management a POS—CCE, se derulează în conformitate cu instrucțiunile de achiziții pentru beneficiarii operatori economici privați ai POS—CCE, aprobate de către Autoritatea de management a POS—CCE și publicate în Ghidul solicitantului aferent operațiunii, dacă nu intră sub incidența prevederilor art. 9 lit. c) și c¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Pentru a fi eligibile pentru finanțarea prin operațiunile menționate la art. 1 toate cheltuielile trebuie să facă parte din categoriile de cheltuieli menționate în prezentul ordin, să corespundă obiectivelor Axei prioritare 2 „Competitivitate prin cercetare, dezvoltare tehnologică și inovare” și să fie coerente cu obiectivele și rezultatele proiectelor propuse spre finanțare.

Art. 5. — Cheltuielile pentru construcții și instalații aferente operațiunii 2.2.3 „Dezvoltarea unor rețele de centre C-D, coordonate la nivel național și racordate la rețele europene și internaționale de profil (GRID, GEANT)”, precum și cheltuielile cu lucrări de modernizare/extindere/construcție de clădiri și spații aferente operațiunii 2.3.2 „Dezvoltarea infrastructurii de C-D a întreprinderilor, cu crearea de noi locuri de muncă pentru C-D” trebuie să respecte prevederile Hotărârii Guvernului nr. 28/2008 privind aprobarea conținutului-cadru al documentației tehnico-economice aferente investițiilor publice, precum și a structurii și metodologiei de elaborare a devizului general pentru obiective de investiții și lucrări de intervenții.

Art. 6. — (1) Cheltuielile generale de administrație sunt eligibile în limita a 20% din costurile directe eligibile ale proiectului.

(2) Metoda de calcul folosită pentru calculul *pro-ratei* pentru decontarea cheltuielilor generale de administrație se va stabili de către Autoritatea de management și se va atașa în anexa la contractul de finanțare.

Art. 7. — Cheltuielile aferente managementului de proiect sunt eligibile până la 10% din valoarea eligibilă a proiectului.

Art. 8. — (1) Cheltuielile salariale pe proiect se cumulează per persoană cu toate veniturile salariale directe obținute din contractele de finanțare încheiate din fondurile Axei prioritare 2 „Competitivitate prin cercetare, dezvoltare tehnologică și inovare” și din fondurile bugetare alocate Planului național de

cercetare-dezvoltare și inovare II, pentru perioada 2007—2013, și nu pot depăși plafoanele prevăzute în anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 475/2007 privind aprobarea Planului național de cercetare-dezvoltare și inovare II, pentru perioada 2007 — 2013.

(2) Cheltuielile salariale se decontează conform contractului de muncă și/sau proporțional cu procentul din fișa postului/foaia de prezență aferentă atribuțiilor specifice implementării proiectului.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul economiei și finanțelor,
Eugen Teodorovici,
secretar de stat

București, 30 aprilie 2008.
Nr. 1.341.

ANEXA Nr. 1

LISTA CHELTUIELILOR ELIGIBILE
pentru proiectele finanțate în cadrul operațiunii 2.2.3 „Dezvoltarea unor rețele de centre C-D,
coordonate la nivel național și racordate la rețele europene și internaționale de profil (GRID, GEANT)”
a Axei prioritare 2 “Competitivitate prin cercetare, dezvoltare tehnologică și inovare”
din cadrul Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice” 2007—2013

1. Cheltuieli pentru achiziția de active corporale:
1.1 echipamente IT și pentru comunicații;
1.2 echipamente conexe pentru funcționarea centrelor GRID și rețelei RoEduNet (de exemplu, surse de putere, aparate de climatizare etc.).

2. Cheltuieli pentru achiziția de active fixe necorporale:
2.1 aplicații informatice;
2.2 licențe.

3. Cheltuieli de personal pentru realizarea de aplicații informatice, altele decât cele achiziționate conform pct. 2.1:
3.1 cheltuieli salariale;
3.2 cheltuieli de deplasare în scopul dezvoltării aplicațiilor informatice (diurnă, cazare, transport persoane).

4. Cheltuieli pentru proiectare:
4.1 proiectare și inginerie: proiect tehnic, detalii de execuție, verificarea tehnică a proiectării, elaborarea documentațiilor necesare obținerii acordurilor, avizelor și autorizațiilor aferente obiectivului de investiție;

4.2 cheltuieli efectuate pentru expertizarea tehnică pentru lucrări de intervenții la construcții existente.

5. Cheltuieli pentru obținere de avize, acorduri și autorizații (obținerea/prelungirea valabilității certificatului de urbanism, obținerea/prelungirea valabilității autorizației de construire, obținerea avizelor și acordurilor pentru racorduri și bransamente la rețele publice de apă, canalizare, gaze, termoficare, energie electrică, telefonie etc.; obținerea acordului de mediu; obținerea avizului PSI; alte avize, acorduri și autorizații)

6. Cheltuieli cu organizarea procedurilor de achiziție publică (cheltuieli aferente întocmirii documentației de atribuire și multiplicării acesteia; cheltuieli cu onorariile, transportul, cazarea și diurna membrilor desemnați în comisiile de evaluare; anunțuri și corespondență în legătură cu procedurile de achiziție publică)

7. Cheltuieli pentru construcții și instalații:

7.1 modernizări de clădiri și spații în măsura în care sunt necesare pentru asigurarea condițiilor de funcționare a echipamentelor achiziționate pe proiect;

7.2 instalații aferente precum: instalații electrice, instalații de încălzire, ventilare, climatizare, PSI, telecomunicații.

8. Cheltuieli pentru asistență tehnică:

8.1 servicii pentru instalarea și punerea în funcțiune a echipamentelor (dacă nu sunt cuprinse în costurile de achiziție);

8.2 asistență tehnică de specialitate pentru punerea în funcțiune a centrelor GRID;

8.3 asistență tehnică de specialitate pentru pregătirea personalului de exploatare.

9. Cheltuieli pentru servicii de audit pentru proiect, cu respectarea prevederilor contractului de finanțare/ în cazul în care sunt solicitate de către AM/OI

10. Cheltuieli pentru activitatea de diseminare a rezultatelor propuse proiectului:

10.1 cheltuieli de deplasare la conferințe și alte manifestări științifice;

10.2 taxă de participare la conferințe și alte manifestări științifice.

11. Cheltuieli de informare și publicitate pentru proiect

12. Cheltuieli aferente managementului de proiect

12.1 cheltuieli de personal pentru echipa care asigură managementul proiectului (salariale și de deplasare);

12.2 transport bunuri;

12.3 birotică.

13. Cheltuieli generale de administrație:

13.1 servicii de comunicații (internet, telefon, servicii poștale și de curierat);

13.2 plata utilităților (energia electrică, apă, canalizare, salubritate, energie termică, gaze naturale);

13.3 cheltuieli salariale pentru personalul administrativ.

LISTA CHELTUIELILOR ELIGIBILE
pentru proiectele finanțate în cadrul operațiunii 2.2.4 „Întărirea capacității administrative”
a Axei prioritare 2 „Competitivitate prin cercetare, dezvoltare tehnologică și inovare”
din cadrul Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice” 2007—2013

1. Cheltuieli cu achiziționarea de servicii pentru întărirea capacității administrative:

1.1 servicii de consultanță pentru management instituțional;
 1.2 servicii de consultanță pentru valorizarea rezultatelor din cercetare și pentru acces la instrumente financiare;

1.3 servicii de consultanță pentru promovare instituțională.

2. Cheltuieli pentru achiziția de active corporale: echipamente IT și pentru comunicații

3. Cheltuieli pentru achiziția de active fixe necorporale:

3.1 aplicații informatice;

3.2 licențe (pentru aplicații și sisteme de gestionare a instituției).

4. Cheltuieli cu achiziționarea de publicații, abonamente și cotizații pe durata proiectului și în scopul realizării obiectivelor operațiunii:

4.1 taxe de acces la baze de date;

4.2 abonamente la publicații științifice;

4.3 achiziționarea de publicații științifice în format tipărit și/sau electronic;

4.4 abonamente la biblioteci de specialitate.

5. Cheltuieli de informare și publicitate pentru proiect

6. Cheltuieli aferente managementului de proiect:

6.1 cheltuieli de personal (salariale și de deplasare);

6.2 transport bunuri;

6.3 birotică.

LISTA CHELTUIELILOR ELIGIBILE
pentru proiectele finanțate în cadrul operațiunii 2.3.2 „Dezvoltarea infrastructurii de C-D a întreprinderilor,
cu crearea de noi locuri de muncă pentru C-D” a Axei prioritare 2 „Competitivitate prin cercetare,
dezvoltare tehnologică și inovare” din cadrul Programului operațional sectorial
„Creșterea competitivității economice” 2007—2013

1. Cheltuieli pentru achiziția de teren (sunt eligibile în limita a 10% din totalul cheltuielilor eligibile ale proiectului)

2. Cheltuieli cu lucrări de modernizare/extindere/construcție clădiri și spații

3. Cheltuieli pentru achiziție de active corporale:

3.1 echipamente IT și pentru comunicații;

3.2 instalații, echipamente și instrumente independente pentru cercetare.

4. Cheltuieli pentru achiziția de active fixe necorporale:

4.1 aplicații informatice;

4.2 licențe.

5. Cheltuieli pentru achiziționarea de clădiri și spații

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București, C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

